

kun er lidt over 2 Mil. Det er mig fortalt, at der i denne Tid arbejdes af ansete Mænd i Holsten og i Hamborg paa at faae Jernbanen ført over paa Femern. Kunde det gennemføres, saa vilde det blive en udmærket Forbindelse, idet Afstanden fra Femern til Syltøholmen, som sagt, kun er lidt over 2 Mil, og Farvandet der selv i strenge Vintre er isfrit. Jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden herpaa. — Endnu skal jeg kun omtale et Punkt af ganske underordnet Betydning. Jeg kunde have Lust til at bede det eventuelle Finantsudvalg om at stille Forslag om, at der bevilgedes en Sum til Rigsdagens Formand til Bestridelse af Repræsentationsudgifter. Jeg tror, at der gjøres ikke nok for at fremme Sammenholdet mellem Rigsdagens Medlemmer. Naar Møderne ere forbi, ja, saa er der Nogle, der gaa hjem, Hver til Sit, og Andre gaa ind i Læsealen og begrave sig der under en Bunke af Aviser, navnlig Provindsaviser, hvor de rigtignok kunne læse mange udmærkede Historier, men det er rigtignok de samme i alle Aviserne; navnlig vide vi, at der i denne Tid er en mageløs Historie om en spyttende Herre, som gaar igjen i dem Alle. Det kan nu være meget godt; men jeg tror ikke, at det er tilstrækkeligt til at fremme Sammenholdet mellem Medlemmerne. Jeg tror, at det vilde være særdeles godt om Rigsdagens Medlemmer, ikke alene Medlemmerne, der høre til samme Parti, men alle Partiers Medlemmer kunde mødes ved festskelelige Sammenkomster een eller to Gange om Maaneden. Naar man ved saadanne Sammenkomster spiser og drikker sammen og passerer gemtylig med hinanden, saa kommer man til at staa i et langt bedre Forhold til hinanden. Jeg er overbevist om, at det i høi Grad vilde indvirke gavnligt paa Aanden og Lønen i vore Forhandlinger; jeg er overbevist om, at det vilde fjerne mangan Animositet, som nu saa let kan opkomme mellem Medlemmerne, naar de høre til forskjellige Partier, og som ofte kan kaste en Brand ind i Forhandlingerne, der ikke er af det Gode, som helst maatte undgaaes, og ialtfald ikke bidrager til et godt Udbytte af Forhandlingerne. Ogsaa det tillader jeg mig at henstille til det eventuelle Finantsudvalg. — Derjom jeg skulde have sagt Et eller Andet, som ikke egentlig hører under første Behandling, beider jeg det undskyldt. Jeg tror, at det kan let undskyldes; thi jeg er bleven saa klog i den korte Tid, jeg har været i Rigsdagen, at jeg har begyndt at faae Forstaaelsen af, at der ikke findes Noget i Himlen, paa Jorden eller under Jorden, som ikke kan komme til Omtale under Finantslovens første Behandling.

Berg: Det har været af megen Interesse for mig at høre disse Dages Forhandlinger. Medlemmer af alle Partier, Grupper og Fraktioner i Thinget have taget fat paa den forelig-

gende Sag, talte om Sagen eller i Anledning af den, sagligt, grundigt, alt efter Enhvers Syn og Skjøn. Det er, som om man havde forenet sig i den sælles Anskuelse, at ialtfald for Tiden har Folkethinget kun dette ene Midde: Forhandling. Det har ikke blot interesseret mig, men det har glædet mig, thi jeg er, som ærede Medlemmer vide, fuldt ud enig i denne politiske Betragtning har Diebliffet. Jeg vil ikke modsigte det ærede Medlem som talte sidst (Lund), om Betydningen af hans foreslaede festskelelige Sammenkomster, derom har jeg ingen Mening; men jeg tror, at, hvad der vilde virke Mere end disse og slige udvortes Midler til at faae Udbytte af vore Forhandlinger, det er aabenbart det, at vi have disse sælles Grundsaetninger for vor Virksomhed, hvorefter vi anlægge vor Virksomhed, og hvorfra vi gaa ud, og hvis jeg har forstaaet den første Behandling af Finantsloven ret til Dato, er Folkethinget enig om for Tiden at gaa ud fra den sælles Grundsaetning, at vi skulle se ved forenede Kræfter, ved Flid og Arbejde med hinanden at faae et saa godt Udbytte af vort Arbejde som mulig, selv om det ikke skulde sætte Frugt i saa mange Lovarbejder og Love, som man kunde ønske enten fra denne eller hin Side, saa at man deriggenom dog maatte kunne komme til Klarhed om, hvor langt man er fra hinanden, eller, om man hellere vil det, hvor nær man kan komme hinanden ved Behandlingen af de Sager, som ikke, enten af Mangel paa Tid eller af altfor stor Forskjellighed i Anskuelser, kunne blive tilendebragte. I begge Henseender tror jeg, at Landet, der skal bygges med Lov, vil være vel tjent, og jeg tror at være i Forstaaelse med det høitærede Folkething efter de Udtalelser, der ere faldne i disse Dage, naar jeg udtaler dette, og det er jeg forvisset om, at hvilke Anskuelser man end udenfor denne Sal nærer om vor politiske Udviklings Gang, bliver der kun meget faa tilbage, der ikke tiltræde med Folkethinget under de nuværende Forhold den Anskuelse, som jeg har betragtet som liggende til Grund for de sidste Dages Forhandlinger. Jeg skal naturligvis ikke udtale mig om, i hvilken Grad denne Forventning, denne almindelige Antagelse fra min Side, nu vil ske Fyldest i de kommende Maaned. Det er jo muligt, at baade jeg og Andre kunne stufes i Forventningen i denne Henseende, i Forventningen om den prisste Smøbekommen fra den ene eller den anden Side, i Forventningen om den Tilbøielighed til Forhandling, som synes at antydes osv. Jeg taler kun derom, som det forekommer mig at foreligge for Diebliffet, og jeg siger: Jeg tror, at det er en fuldstændig rigtig Tanke og Opfattelse, man er kommen med herind fra vort lille Land udenfor, naar man har ment, at det er det, Befolkningen ventter af os; den ventter af os, at vi anvende vor Tid paa de foreliggende Sager, søge at blive enige om saa Meget som muligt og søge at klare for os selv indbyrde